

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5To/1/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713010148
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kohútová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7713010148.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kohutovej a sudcov JUDr. Zuzany Homzovej a JUDr. Evžena Kelija na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.mája 2014, v trestnej veci obžalovaného R. A.T. a spol. pre prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaných R. A. P. V. K. - K. proti rozsudku Okresného súdu Michalovce sp.zn. 3 T 42/2013 zo dňa 26.9.2013 takto

rozhodol:

I.Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. zrušuje napadnutý rozsudok vo výroku o treste u obžalovaného R. A..

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. ukladá obžalovanému R.Á. A., nar. XX.X.XXXX v Košiciach, podľa § 156 ods. 3 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm.j), § 37 písm. h) Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušuje výrok o treste rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30.4.2014 sp.zn. 6 To /20/2014, ktorým bol obžalovanému R. A. podľa § 322 ods. 3 Tr. por., § 221 ods. 1, § 56 ods. 1, ods. 2, § 57 ods. 1 Tr. zák. uložený peňažný trest vo výmere 300,- (tristo) Eur a pre prípad, žeby výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený bol podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 mesiac, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. § 50 ods. 1 Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

II. Podľa § 321 ods. 1 písm. e) , ods. 3 Tr. por. zrušuje napadnutý rozsudok vo výroku o treste u obžalovaného V. K. - K..

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému V. K. - K., nar. XX.XX.XXXX v Košiciach ukladá podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. , § 38 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods.3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. , § 56 ods. 1 , ods. 2 Tr. zák., § 57 ods. 1 Tr. zák. peňažný trest vo výmere 200,- (dvesto) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovuje pre prípad, žeby výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Michalovce bol obžalovaný R. A. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/Tr. zák., spáchaného formou spolupáchateľstva podľa §

20 Tr. zák. a obžalovaný V. K.-K. bol uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 9.7.2011 v čase okolo 2.30 h. na Zemplínskej Šírave, stredisko Kamenec, okres Michalovce, pri hlavnej vstupnej bráne po predchádzajúcom konflikte fyzicky napadli poškodeného Ing. V. B. a to takým spôsobom, že ho obaja obžalovaní bili rukami do oblasti tváre, ktorú si poškodený kryl rukami, následne k nemu podišiel obžalovaný R. A., ktorý ho chytil za pravú ruku a túto mu vytočil dozadu, načo poškodený spadol na kolená a páčením ruky mu obžalovaný vykĺbil rameno, pričom obžalovaný V. K.-K. pokračoval v útoku tak, že do poškodeného kopal, a to do oblasti celého tela, pričom následne poškodený na svoju obranu použil nôž, ktorým pichol obžalovaného R. A. do stehna, načo tento od svojho konania upustil a po chvíli aj obžalovaný V. K.-K., po tom ako niekto skričal, že ide polícia, čím obžalovaný R. A. poškodenému podľa vypracovaného znaleckého posudku spôsobil zranenia, a to vykĺbenie pravého ramena s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 7 týždňov a obaja obžalovaní poškodenému spôsobili drobné odierky v tvárovej oblasti, otras mozgu ľahkého stupňa a pomliaždenie pravej hrudnej steny s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 5 dní.

Za to im boli uložené tresty:

Obžalovanému R. A. podľa § 156 ods. 3 Tr. zák., za použitia § 38 ods.2 Tr. zák., § 36 písm. j/Tr. zák., § 37 písm. h/Tr. zák., úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

Obžalovanému V. K.-K. podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/Tr. zák., trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák., súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému R. A. povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodeným:

- Ing. V. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX, vo výške 1.384,20 €,
- Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., IČO: 35 937 874, so sídlom Bratislava, Mamateyova 17, vo výške 771,08 €
- Vojenskému úradu sociálneho zabezpečenia, so sídlom Bratislava, Špitálska 22, vo výške 559,46 €.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obžalovaní R. A. a V. K. - K. prostredníctvom svojho obhajcu. V dôvodoch odvolania v podstate poukázali na tú skutočnosť, že napriek vykonanému dokazovaniu podľa ich názoru naďalej existujú pochybnosti o správnosti skutkových zistení, ktoré vznikli v dôsledku nedostatočných skutkových zistení, pretože neboli vykonané všetky dôkazy, ktoré navrhovali. Ďalšiu nesprávnosť napadnutého rozsudku vidia v tom, že súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov sa dostatočne nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, najmä sa nevysporiadal s pochybnosťami, ktoré majú vzťah k samotnému skutkovému deju, ako aj vzniku poranení poškodeného tak, ako k týmto podával znalecký posudok znalec z odboru zdravotníctva MUDr. Julián Tkáč. So závermi súdu prvého stupňa sa nestotožňujú a vyslovujú názor, že pri logickom hodnotení všetkých dôkazov, jednotlivo aj v súhrne nemožno vyvodiť jednoznačný a nepochybný záver, že sa stal skutok, pre ktorý boli uznaní vinnými. Je pravdou, že sú rozdielne ich tvrdenia oproti tvrdeniu poškodeného vo vzťahu k priebehu incidentu, ktorý sa odohral pri hlavnej vstupnej bráne strediska Kamenec na Zemplínskej Šírave, ale aj k priebehu incidentu, ktorý sa odohral skôr v areáli tohto strediska pri stánku občerstvenia. Z vykonaných dôkazov je nesporné, že incidentu, ktorý je predmetom skutku predchádzal incident, ku ktorému došlo pri stánku občerstvenia v areáli tohto strediska. Z vykonaných dôkazov, a to najmä svedeckých výpovedí je jednoznačne preukázané, že pri incidente pri stánku občerstvenia poškodený v značnom stave opitosti vyvolal konflikt bez akejkoľvek príčiny a napadol bezdôvodne úderom päťou obžalovaného R. A. a následne aj B. K. - K..

Priebeh incidentu, ku ktorému došlo následne pri hlavnej vstupnej bráne je aj po vykonanom dokazovaní sporný. K tomuto incidentu vypovedá rozdielne poškodený oproti ich obrane. Žiadne iné dôkazy priebeh

incidentu nepreukazujú, pretože ani z jednej svedeckej výpovede nevyplýva, aby niektorý zo svedkov uvedený incident bezprostredne sledoval tak, aby vedel hodnoverne popísať jeho priebeh. Svedkovia W. Y. P. V. S. uviedli iba to, že videli bitku medzi viacerými chlapcami s tým, že aktéri incidentu boli v počte 4 až 5 osôb. Incident sledovali z diaľky a časť pri vstupnej bráne nebola osvetlená pouličným osvetlením. Z uvedených svedeckých výpovedí nemožno vyvodiť jednoznačný záver, že konflikt medzi nimi, teda obžalovanými a poškodeným sa udial takým spôsobom, ako to popisuje poškodený. Priebeh a spôsob vzájomných fyzických útokov ostáva aj po vykonanom dokazovaní nejednoznačný.

Obžalovaní R. A. P. V. K. - K. ďalej uviedli, že zo znaleckého posudku znalca MUDr. Q. C. vyplýva, že poškodený Ing. V. B. mal už v minulosti, pred dňom incidentu, ktorý je predmetom skutku poranenú pravé rameno a v dôsledku zdravotných problémov bol operovaný. Znalec pripustil aj taký mechanizmus vzniku poranenia poškodeného, že k tomu mohlo dôjsť práve pádom na zem a vzhľadom na predchádzajúce poranenia pravého ramena k vzniku vykĺbenia nebola potrebná ani veľká sila a vznik tohto poranenia nemusel na jeho ramene zanechať žiadne viditeľné stopy po páde. Práve uvedené závery znalca sú podľa názoru obžalovaných kľúčové pri rozhodovaní o ich vine.

Ak znalec MUDr. Julián Tkáč bral v úvahu zdravotnú dokumentáciu poškodeného, jeho predchádzajúce poranenia pravého ramena a pri hodnotení skutkových tvrdení pripustil, že vykĺbenie pravého ramena je najčastejšie spôsobené tupým nárazom na oblasť pleca, súd nemal podklad pre jednoznačné a nepochybné konštatovanie, že sa skutok prečinu ublíženia na zdraví udial na takom skutkovom základe, ako to popisuje poškodený a ako je to uvedené v skutkovej vete napadnutého odsudzujúceho rozsudku. Obžalovaní vyslovili názor, že bolo potrebné vykonať aj ďalšie dôkazy, ktoré navrhli okresnému súdu písomným návrhom zo dňa 14.3.2013 v bode V. a VI., t.j. pribrať do konania znalca z odboru zdravotníctva, odvetvie psychiatria s tým, aby znalec odpovedal na otázku, či Ing. V. B. v čase spáchania skutku, vzhľadom na množstvo požitého alkoholu, ako aj prežívanú bolesť v dôsledku vykĺbenia ramena mohol ovládať svoje konanie tak, že ľavou rukou vytiahol nôž, tento otvoril a následne pichol R. A. do ľavej nohy v oblasti stehna a ďalej aby bol do konania pribratý znalec z odboru zdravotníctva, odvetvie psychológia s tým, aby znaleckému skúmaniu podrobil ich, t.j. obžalovaných R. A. a V. K. - K. ako aj poškodeného Ing. V. B. a posúdil u menovaných charakterové vlastnosti, poruchy v správaní, ich správanie v napätých a stresových situáciách, sklony k prekrúcaniu faktov, prípadne vymýšľaniu si nepravdivých skutočností.

Obžalovaní R. A. a V. K.L. - K. navrhli, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vo veci rozhodol tak, že ich spod obžaloby oslobodí, alternatívne po zrušení rozsudku súdu prvého stupňa vec vráti okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na podklade takto podaného odvolania obžalovanými R. A. P. V. K. - K. krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil nasledovné:

Na hlavnom pojednávaní boli vykonané okresným súdom dôkazy v rozsahu potrebnom pre objasnenie veci a spravodlivé rozhodnutie súdu.

Výrok o vine obžalovaných R. A. P. V. K. - K. bol založený na presvedčivých dôkazoch, ktoré bez akýchkoľvek pochybností vylučujú inú alternatívu skutkového deja, než aký bol na základe týchto dôkazov v rozsudku súdu prvého stupňa ustálený.

V rozsudku okresného súdu konanie obžalovaných R. A. P. V. K. - K. podľa zistenia odvolacieho súdu je celkom spoľahlivo preukázané vo veci zákonným spôsobom vykonanými dôkazmi, a to konkrétne výpoveďami svedka a zároveň poškodeného Ing. V. B., svedka W. Y. a nepriamo výpoveďami svedka V. S., ako aj výsledkami vyšetrovacieho pokusu vykonaného dňa 21.1.2013 a tiež znaleckým posudkom podaným MUDr. Juliánom Tkáčom - znalcom z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie chirurgie a traumatológie vrátane doplnkov znaleckého posudku č. 3/2012 a č. 24/2013, na ktoré dôkazy sa podrobne poukazuje aj v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Vzhľadom na tú skutočnosť, že prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok a preto odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, ale komplexne, nie je účelom v tomto rozhodnutí znovu podrobne rozoberať dôkazy, na ktoré vo svojom rozhodnutí už poukázal okresný súd.

Na druhej strane, ale vzhľadom na uplatnené námietky obžalovanými v podanom odvolaní je potrebné dať odpoveď na ich argumenty, ktoré sú pre rozhodnutie rozhodujúce.

So zreteľom na odvolacie námietky obžalovaných R. A. P. V. K. - K. krajský súd poukazuje najmä na tieto skutočnosti:

Výsledkami vykonaného dokazovania bolo preukázané, že napadnutiu poškodeného Ing. V. B. obžalovanými R. A. P. V. K. - K. skutočne predchádzal fyzický konflikt vyvolaný práve poškodeným Ing. V. B. v priestoroch stánku občerstvenia „Gyros“ na Zemplínskej Šírave strediska Kamenec v priebehu ktorého poškodený Ing. V. B. fyzicky napadol jedného obžalovaného R. A. ale aj svedkyňu B. K. - K.. Tieto skutočnosti mal súd preukázané výpoveďou obžalovaných R. A., V.Ú. K. - K. ale aj výpoveďami svedkov C. A., Z. F. P. V.P. P..

Obžalovaný R. A. poprel, aby poškodenému Ing. V. B. spôsobil vyklbenie pravého ramena. V rámci uplatnenej obhajoby tvrdil, že zranenie poškodeného mohlo vzniknúť kopom, alebo pádom, pretože už predtým mal poškodený Ing. V. B. 2-krát vyklbené rameno. Obžalovaný priznal, že poškodeného opakovane kopol, keď stáli oproti sebe ale do oblasti ramena ľavej ruky.

Obžalovaný V. K. - K. tvrdil, že poškodeného Ing. V. B. kopol 2 až 3 - krát do pravej ruky a zároveň uvádzal, že aj obžalovaný R. A. kopol poškodeného do ľavej ruky, pričom fyzický útok proti poškodenému Ing. V. B. smeroval spredu. Obžalovaný V. K. - K. ale poprel, aby obžalovaný R. A. chytil ruku poškodeného a vytočil mu ju za chrbát.

Odvolací súd tvrdenia obžalovaných R. A. a V. K. - K. vyhodnotil ako nevierohodné, pretože neboli potvrdené ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi.

Krajský súd vzal za preukázané na základe výpovede svedka Ing. V. B., že následne potom, čo poškodený Ing. V. B. opustil areál strediska Kamenec na Zemplínskej Šírave a odišiel za hlavnú bránu, obžalovaní R. A. P. V. K. K. došli za ním a ihneď ho začali fyzicky napadať, udierať päťami do tváre, ktorú si poškodený kryl rukami. V zapätí ho obžalovaný R. A. chytil za pravú ruku a vytáčal mu ju dozadu, smerom nadol. Takým spôsobom, že mu „nasadil tzv. páku“.

V dôsledku obranného mechanizmu poškodeného Ing. V. B. proti uvedenému fyzickému útoku zo strany obžalovaného R. A. sa poškodený dostal až na kolena. Obžalovaný V. K. - K. v útoku na poškodeného Ing. V. B. pokračoval, pretože ho medzitým udieral do oblasti tváre a neskôr, keď bol už poškodený Ing. V. B. v predklone, aj kopal. Obžalovaný R. A. v okamihu vzniku zranenia - vyklbenia pravého ramena poškodeného, stál za poškodeným, s nohou opretou o jeho ľavú časť chrbta. Poškodený Ing. V. B. pri páčení pravej ruky cítil veľkú bolesť, ktorá sa stupňovala a v istom okamihu pravé rameno povolilo, došlo k jeho vyklbeniu. V priebehu páčenia pravého ramena poškodeného tento ľavou rukou vybral z vrečka uzatvárací nožík a bodol ním obžalovaného R. A., ktorý stál za ním do stehna ľavej nohy. Obžalovaný R. A. na bodnutie ihneď nereagoval z hľadiska ukončenia útoku proti poškodenému Ing. V. B., stalo sa tak až potom, keď niekto zakričal, že ide polícia.

Výpoveď svedka Ing. V. B. korešponduje s lekáorskými správami z jeho prvotných ošetrení, ako aj závermi znaleckého posudku znalca MUDr. Juliána Tkáča. Mechanizmus vzniku zranení poškodeného Ing. V. B. tak, ako ho uviedol poškodený - vykrútenie pravej hornej končatiny v ramennom kĺbe pôsobením rotačného násilného pohybu na jeho pravú hornú končatinu obžalovaným R. A. spĺňa aj podľa zistenia znalca charakteristiku mechanizmu zranenia ktorým mohlo byť toto spôsobené. V tejto súvislosti je podstatný a významný záver znalca spočívajúci v konštatovaní, že pri páčení pravej hornej končatiny pod pazuchu, pod horizontálu ramenného kĺbu je pohyb hlavice pravej ramennej kosti v ramennom kĺbe do vnútornej rotácie. Úľavová poloha tela na zmiernenie bolesti vznikajúcej pri tomto pohybe je potom v smere tohto pohybu, čo v praxi znamená, že poškodená osoba ide do predklonu a posúva ťažisko tela nižšie k zemi. A práve takto reagoval v danej situácii na fyzický útok zo strany obžalovaného R.

A. - vytáčanie pravej hornej končatiny aj poškodený Ing. V. B.. Uvedené zistenie preto preukazuje a potvrdzuje podľa názoru krajského súdu pravdivosť jeho výpovedí.

Úder tupého predmetu silnou intenzitou v prípade predného vyklbenia pravého ramenného kĺbu by musel byť vedený zozadu a rovnako pád poškodeného by nemohol byť dopredu, ale priamo dozadu na zadnú časť pleca.

Uvedený záver znalca ale vôbec nekorešponduje s výpoveďami obžalovaných R. A. P. V.P. K. - K. tak pokiaľ ide o nimi uvádzaný spôsob fyzického útoku na poškodeného Ing. V. B., ale aj jeho následný pád na zem.

Podľa názoru znalca zistené zranenie by veľmi nepravdepodobne vzniklo na zdravom, predchádzajúcimi úrazmi nepoškodenom ramennom kĺbe. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že u Ing. V. B. došlo k prvému vyklbeniu ramena pravej ruky v novembri 2005 a k druhému vyklbeniu pravého ramena ruky v septembri 2006.

Napriek artroskopickým stabilizáciám pravého ramenného kĺbu poškodeného Ing. V. B. tento nebol plnohodnotný, keďže pretrvával subluxačný fenomén, teda pocit nestability.

Odvolací súd pri hodnotení pravdivosti a vierohodnosti výpovede svedka Ing. V. B. zohľadnil aj tú skutočnosť, že poškodený od začiatku trestného stíhania o podstatných a rozhodujúcich skutočnostiach o priebehu skutkového deja v posudzovanej trestnej veci vypovedal zhodne a bez rozporov. Na druhej strane obžalovaný R.Á. A. priebeh skutkového deja opisoval vždy inak a v konečnom dôsledku sa dostal nielen do rozporu s výpoveďou poškodeného Ing. V. B., ale aj z výpoveďou spoluobžalovaného V. - K. K..

Zároveň je potrebné poukázať aj na tú skutočnosť, že mechanizmus vzniku zranenia Ing. V. B. uvádzaný obžalovaným R. A.Á. znalec MUDr. Julián Tkáč nepotvrdil, pretože nevysvetľuje vznik poranení poškodeného Ing. V. B..

Je pravdou, že znalec MUDr. Julián Tkáč na hlavnom pojednávaní dňa 7.5.2013 na otázku obhajoby len vo všeobecnej rovine uviedol, že pád na oblasť pleca alebo hornej končatiny je najčastejšou príčinou vzniku vyklbenia ramenného kĺbu. Uvedené vyjadrenie znalca je ale potrebné hodnotiť v nadväznosti na ďalšie vo veci vykonané dôkazy, a to konkrétne zistenia vyplývajúce z lekárskeho správ o prvotnom ošetrení poškodeného Ing. V. B., z ktorých bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že v oblasti kožného krytu pravého pleca, pravého ramenného kĺbu a pravej hornej končatiny neboli ošetrovateľmi objektívne popísané žiadne známky vonkajšieho poranenia v zmysle podkožného krvného výronu, ktoré by mohli svedčiť pre vznik zranenia pádom.

To, že znalec pripustil, že pri páde na zem nemusí vzniknúť ani krvný výron nespochybnuje a nevylučuje tvrdenie poškodeného o ním uvádzanom mechanizme vzniku zranenia, ktorý považoval aj odvolací súd za preukázaný, a to vzhľadom na tieto skutočnosti:

Poškodený Ing. V. B. totiž potvrdil, že v dôsledku fyzického napadnutia vrátane vytočenia pravej ruky dozadu obžalovaným R. A. spadol z kolien na zem tak, že ležal na bruchu a nie na chrbte. Obžalovaný R. A. rovnako v priebehu vyšetrovacieho pokusu uviedol, že poškodený Ing. V. B. spadol najprv na kolena tvárou k zemi a až potom sa pretočil na chrbát. Rovnako obžalovaný V. K. -K. potvrdil, že poškodený Ing. V. B. spadol na zem na kolená, pričom v tomto rozhodnutí už bolo odvolacím súdom poukázané na tú podstatnú a rozhodujúcu okolnosť, že predné vyklbenie pravého ramenného kĺbu, ktoré bolo zistené u poškodeného Ing. V. B. by muselo byť spôsobené pádom poškodeného dozadu, priamo na zadnú časť pleca, a to ako je vyššie uvedené netvrdili ani samotní obžalovaní R. A. P. V. K. - K., a preto je potrebné konštatovať, že spôsobenie zranenia poškodeného pri páde nebolo vykonanými dôkazmi preukázané.

S prihliadnutím na skutočnosti a dôkazy uvedené v tomto rozhodnutí odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou prvostupňového súdu uvedenou v napadnutom rozsudku, pokiaľ ide o právne posúdenie konania obžalovaného R. A. ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. a tiež prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a v prípade obžalovaného V. K. - K. ako prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.

a) Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a v podrobnostiach odkazuje na príslušnú časť dôvodov rozsudku prvostupňového súdu, ktoré si ako vecne správne osvojuje.

V rámci preskúmania výroku o treste krajský súd zistil, že osoby obžalovaných R. A. a V. K. - K. sú v napadnutom rozsudku hodnotené plne v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania.

Stavu veci zodpovedá konštatovanie okresného súdu v dôvodoch jeho rozsudku, že na odsúdenie obžalovaného R. A. trestným rozkazom Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 9.4.2008 sp.zn. 5 T 15/08 sa vzťahuje fikcia neodsúdenia v dôsledku zahľadania odsúdenia.

Krajský súd ďalej zistil, že obžalovaný R. A. bol rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 5.11.2013 sp.zn. 6 T 9/2011, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30.4.2014 sp.zn. 6 To/20/2014 uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., ktorý spáchal dňa 20.6.2009 a odsúdený na peňažný trest vo výmere 300,- Eur.

Teraz posudzovaný skutok obžalovaný R. A. spáchal dňa 9.7.2011, teda skôr, ako bol Okresným súdom Košice II vyhlásený odsudzujúci rozsudok zo dňa 5.11.2013 sp.zn. 6 T /9/2011 za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., a preto krajský súd podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému R. A. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov podľa zásad na ukládanie úhrnného trestu (§ 41 ods. 1 Tr. zák.) a spolu s uložením súhrnného trestu podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. zrušil výrok o treste rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30.4.2014 sp.zn. 6 To/20/2014, ktorým bol obžalovanému R. A. uložený peňažný trest vo výmere 300,- Eur a pre prípad, žeby výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený bol ustanovený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 mesiac. S prihliadnutím na osobu obžalovaného, najmä na jeho doterajší život a prostredie v ktorom žije a pracuje, ale aj na okolnosti prípadu výkon trestu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 30 mesiacov.

Obžalovanému V. K. - K., ktorý doposiaľ súdne trestaný nebol a je pozitívne hodnotený z miesta bydliska, pričom v súčasnosti je zamestnaný mimo územia Slovenskej republiky a tiež aj s prihliadnutím na okolnosti prípadu, a to najmä na ten fakt, že napadnutiu poškodeného Ing. V. B. obžalovaným predchádzal fyzický konflikt, ktorý vyvolal práve poškodený, krajský súd uložil peňažný trest vo výmere 200,- Eur so stanovením náhradného trestu odňatia slobody vo výmere 1 mesiaca pre prípad, žeby výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený. Krajský súd považuje uložený peňažný trest za primeraný a postačujúci pre obžalovaného V. K. - K., a to tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Výrok o náhrade škody napadnutého rozsudku zodpovedá stavu veci a zákonu a preto v tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa zostal nedotknutý.

Obžalovanému R. A. bola uložená povinnosť nahradiť poškodenému Ing. V. B. škodu vo výške 1.384,20 Eur tak, ako bola náhrada za bolesť podľa zákona č. 437/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov určená znalcom v znaleckom posudku podľa sadzby bodového hodnotenia za bolesť v celkovom počte bodov 90, ktorými sa bolesť Ing. V. B.Š. ohodnotila znalcom. Výška náhrady za bolesť sa určuje sumou 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR zistenej Štatistickým úradom SR za kalendárny rok predchádzajúci roku v ktorom vznikol nárok na náhradu za jeden bod (§ 5 ods. 2 zák.č. 437/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov). V prejednávanej trestnej veci pri určení hodnoty jedného bodu okresný súd vychádzal zo sumy 15,38 Eur.

Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s. so sídlom Bratislava, Mamateyová 17, riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenému Ing. V. B. v sume 769,68 Eur, vrátane nákladov konania 1,40 Eur, teda spolu 771,08 Eur, pričom výška náhrady škody predstavuje náklady za špecializovanú ambulantnú starostlivosť 19,26 Eur, náklady za lekársku službu prvej pomoci 38,72 Eur, náklady na spoločné vyšetrovacie a liečebné zložky 158,52 Eur, náklady za dopravnú starostlivosť 6,86 Eur, náklady ústavnej starostlivosti 540,47 Eur, náklady lekárne, výdajne 5,85 Eur, teda spolu 769,68 a náklady konania 1,40 Eur, to predstavuje náhradu nákladov spolu 771,08 Eur.

Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia so sídlom Bratislava, Špitálska 22 uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 559,46 Eur, ktorú tvorí náhrada služobného príjmu Ing. V. B. za obdobie od 19.7.2011 do 7.8.2011 vo výške 476,16 Eur a dávky nemocenského zabezpečenia za obdobie od 8.8.2011 do

12.8.2011 vo výške 83,30 Eur. Keďže nárok na náhradu škody bol riadne a včas uplatnený a jeho výška nebola sporná, prvostupňový súd uložil obžalovanému R. A. spôsobenú škodu v sume 559,46 Eur Vojenskému úradu sociálneho zabezpečenia so sídlom v Bratislave uhradiť.

Tieto skutočnosti odôvodňujú záver vyslovený vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.